

כתבתי בוקר, ונהיה בוקר

כתב אחמד רילה אהמדי

צוריק אילנה סויכוי

כתבתי אביה ונהיה אביה.
כתבתי דובדבן וצ'י דובדבנים פרחו.
כתבתי תפוח ופרחו צ'י התפוחים.

כתבתי קיץ ונהיה קיץ.
כתבתי פריחת דובדבן
והפרחים הפכו לדובדבנים.
כתבתי פריחת תפוח
והפרחים הפכו לתפוחים.

נשאנו את הדובדבנים הביתה בסלים.
נשאנו את התפוחים הביתה בסלים.
אמא לקחה את הדובדבנים והתפוחים
כדי להגיש אותם לאורחים שבאו
לחגונת אחותי.

A vibrant, folk-art style illustration of a village. The scene is filled with colorful, stylized houses and buildings in various colors like red, yellow, green, and blue. A large, bright sun with concentric yellow and orange rings is positioned in the upper right quadrant. A tree with bare branches and some yellow leaves stands in the center. The overall style is reminiscent of traditional folk art or tapestry. The text is written in a simple, black, sans-serif font, centered on the left page.

כתבתי סתיו ונהיה סתיו.
כתבתי חיטה והחיטה הצהיבה.
אבא ואחי טחנו את החיטה.
את הקמח הבאנו הביתה.
אמא לקחה את הקמח למרתף
כדי לאפות לחם לחתונת
אחותי.

כתבתי חורף ונהיה חורף.
כתבתי עם ועם שוטף ירד.
כתבתי מטריה, ואבא קנה לי מטריה.
הפכתי לשוק עם אבא ואמא.
אבא קנה בלדים חמים לאחותי, אחתן
ועם לי!

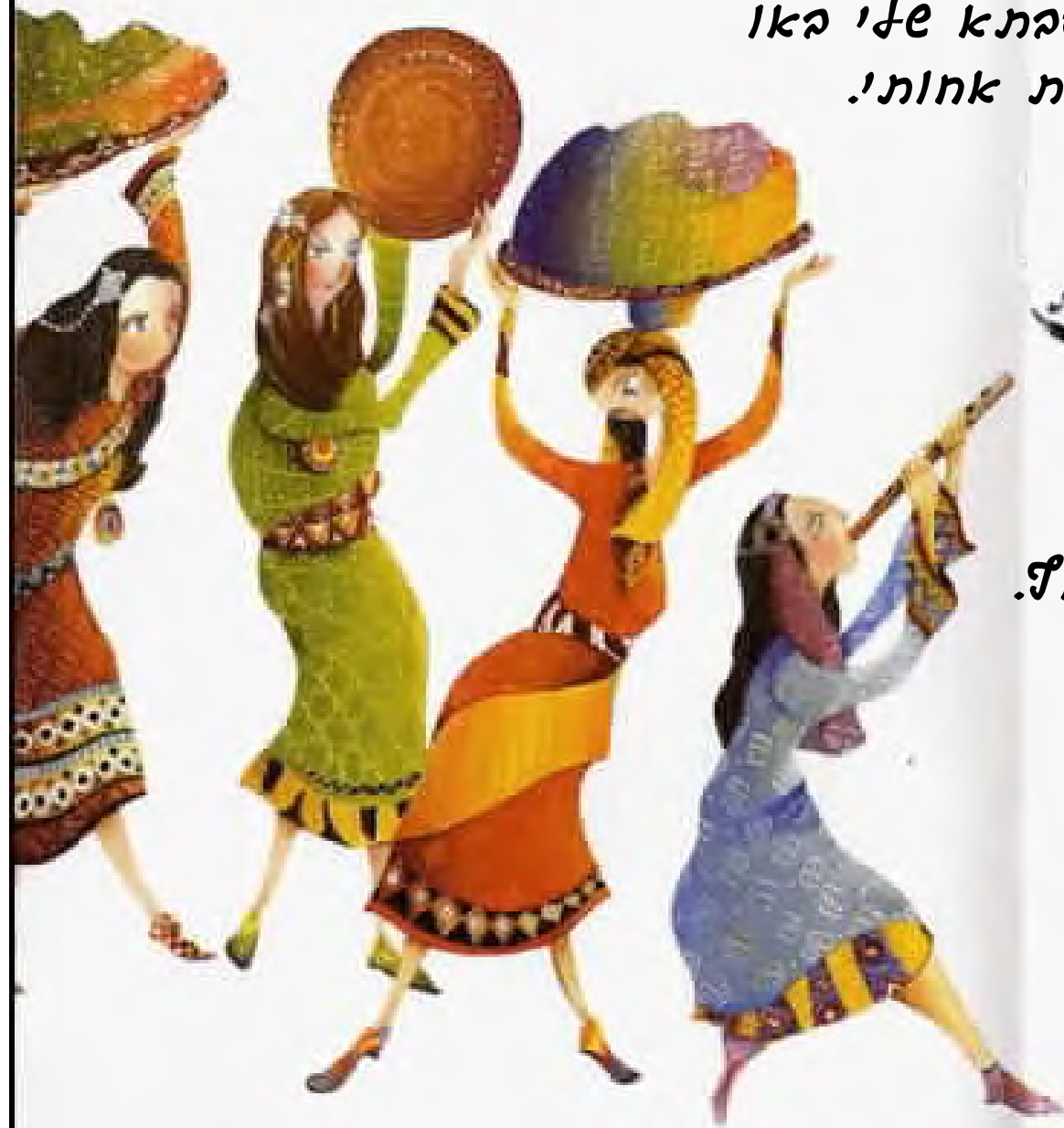
כתבתי שלם, ושלם ירד.
אבא הביא עצמי הסקה מהיצר,
כדי לחמם את הבית.
כתבתי קוק, ורוח קרה נשבה
לחוק הבית שלנו.

כתבתי אש,
ואש חיממה את בתינו.
כתבתי אפר
והאש הייתה לאפר.
כתבתי חורף והחורף אפר.

כתבתי אביה ונהיה אביה.
כתבתי רכבת, סבא וסבתא שפי באו
ברכבת אביתם לחתונת אחותי.

כתבתי אוניה,
החתן הניצ באוניה לחופי.

כתבתי קישוטי אור, והבית קושט כולו בפנסים צהובים,
כחולים, אדומים וירוקים.
כתבתי שכיטים, ושכנים באו לביתנו עם מתנות שונות.

השכנים הביאו יונה וטווס לכזה
ולחמני.
השכנים נשארו בבית שלנו עד הבוקר.

כתבתי שינה והסביט שלי ישנו.
כתבתי בוקר, כתבתי ילד השכנים, כתבתי צחוק
ואל כתבתי אמת.

אבא נתן אמת של ביתנו לילד השכנים.

כשרק כתבתי אחה, ילד השכנים פתח
את דלת הבית באמת. הוא מביא
לבייתנו אחה עם זר פרחים בכל עונה.
באביה הוא מביא סינליות לקישוט הבית.
בקיץ הוא מביא כובע-נליך ובחורף
מביא צרור ששני חורף ובכור-האביה

כתבתי נסיועה וכפה, סבא
וסבתא חזרו לביתם בכפה.
כתבתי נחל ואחי יצא לנחל.

כתבתי לוח שנה, כתבתי שנים. הלוח דברך את השנים.

שנים רבות באו והלכו.

An illustration of a tree with a thick, textured brown trunk and green foliage. A young boy with dark hair is peeking from behind the trunk. A small white rabbit is perched on a branch above him. The background is a mix of green and brown tones.

יוס אחד ראיתי את
אחותי בחלון. אחותי
הביטה אל החצר דרך
החלון.

כתבתי לידה וילד בחצר
הבית רדף אחרי ארנב
לבן.

כתבתי לילדה ונעשה לילדה.
לא ראיתי יותר את הילד
ולא את הארנב.

אלף עצמים בחיי כתבתי בוקר.
שם כתבתי בוקר ונהיה בוקר.